

ეთიკის კომისიის რეკომენდაცია № 015/13

1. შეკითხვა

2013 წლის 14 აგვისტოს ადვოკატთა ეთიკის კომისიას მიმართეს შემდეგი შეკითხვით - პირი, რომელიც წარმოადგენს ს.ს.ი.პ. საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის წევრს და სამოქალაქო ან ადმინისტრაციული საქმის პირველი ინსტანციით სასამართლო განხილვისას სასამართლოსათვის მას არ წარუდგენია საადვოკატო საქმიანობის უფლების დამადასტურებელი მოწმობა, შესაბამისად, საქმის სასამართლოში განხილვისას მონაწილეობს, მხოლოდ სანოტარო წესით შედგენილი მინდობილობის საფუძველზე, ამასთან, თუ კლიენტის მოწინააღმდეგე მხარე ასევე წარმოდგენილია „სხვა ქმედუნარიანი პირით“, რომელიც არ არის ადვოკატი, აქვს თუ არა ადვოკატს იმ ეთიკური ნორმის დაცვის ვალდებულება, რომლის თანახმად, „ადვოკატი არ უნდა დაუკავშირდეს მოწინააღმდეგე მხარეს საქმესთან დაკავშირებით ამ მხარის ადვოკატის გვერდის ავლით, თუ მისთვის ცნობილია, რომ ეს მხარე წარმოდგენილია ადვოკატით...“

2. სამართლებრივი შეფასება

ადვოკატის მიერ სასამართლოსთვის ადვოკატის სტატუსის შესახებ შეუტყობინებლობის შემთხვევაში (როდესაც, ის წარმომადგენლობას ახორციელებს გარიგებისმიერი მინდობილობის საფუძველზე, სსკ-ს 94-ე მუხლის პირველი ნაწილის დ ქვეპუნქტის შესაბამისად.) ვრცელდება თუ არა მასზე ეთიკური ნორმები და შესაბამისად, ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-10 მუხლის მე-4 პუნქტი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 94-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის გათვალისწინებით, რომელიც მოქმედებს ადმინისტრაციული სამართალწარმოების წესით საქმის განხილვისას საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის ძალით, სასამართლოში მხარის წარმომადგენლებად შეიძლება იყვნენ სხვა ქმედუნარიანი პირები (პირები, რომლებიც არ არიან ადვოკატები კანონით დადგენილი წესით) - მხოლოდ პირველი ინსტანციის სასამართლოში.

„ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მიხედვით: „საადვოკატო საქმიანობა მოიცავს: ადვოკატის მიერ იურიდიული რჩევის მიცემას იმ პირისათვის, რომელმაც მას დახმარებისათვის მიმართა (კლიენტი); კლიენტის წარმომადგენლობას საკონსტიტუციო დავის, სისხლის, სამოქალაქო ან ადმინისტრაციული სამართლის საქმეზე სასამართლოში, არბიტრაჟში, დაკავების, გამოძიების ორგანოებში; მესამე პირის მიმართ სამართლებრივი დოკუმენტების მომზადებას და კლიენტის სახელით ნებისმიერი დოკუმენტაციის წარდგენას; ისეთი იურიდიული დახმარების გაწევას, რომელიც არ უკავშირდება მესამე პირის წინაშე წარმომადგენლობას“.

„ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მიხედვით: „საადვოკატო საქმიანობა მოიცავს: ადვოკატის მიერ იურიდიული რჩევის მიცემას იმ პირისათვის, რომელმაც მას დახმარებისათვის მიმართა (კლიენტი); კლიენტის წარმომადგენლობას საკონსტიტუციო დავის, სისხლის, სამოქალაქო ან ადმინისტრაციული სამართლის საქმეზე სასამართლოში, არბიტრაჟში, დაკავების, გამოძიების ორგანოებში; მესამე პირის მიმართ სამართლებრივი დოკუმენტების მომზადებას და კლიენტის სახელით ნებისმიერი დოკუმენტაციის წარდგენას; ისეთი იურიდიული დახმარების გაწევას, რომელიც არ უკავშირდება მესამე პირის წინაშე წარმომადგენლობას“.

„ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით, „გამოძიების ორგანოებში ან საქმის სასამართლოში განხილვისას ადვოკატი ვალდებულია საადვოკატო საქმიანობის უფლების დამადასტურებელ მოწმობასთან ერთად წარადგინოს დადგენილი წესით კლიენტის მიერ მასზე გაცემული დოკუმენტი – მინდობილობა ან ორდერი“.

„ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტი: „ადვოკატი არის თავისუფალი პროფესიის პირი, რომელიც ემორჩილება მხოლოდ კანონსა და პროფესიული ეთიკის ნორმებს და გაწევრიანებულია საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციაში.“

ადვოკატის მიერ სასამართლოში წარმომადგენლობის განხორციელებისას საადვოკატო საქმიანობის უფლების დამადასტურებელი მოწმობის წარდგენასთან დაკავშირებით, ეთიკის კომისია რეკომენდაციის გაცემისას აღნიშნავს, რომ 2013 წლის 28 თებერვალს გამართულ სხდომაზე (სხდომის ოქმი №111) ს.ს.ი.პ. საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის აღმასრულებელმა საბჭომ მიიღო გადაწყვეტილება, რომ „ადვოკატთა ასოციაციის წესდების, მე-15 მუხლის, 15.1 პუნქტის, „რ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, ასოციაციის მომდევნო საერთო კრებას წარედგინოს დასამტკიცებლად აღმასრულებელი საბჭოს წინადადება, რაც ეხება ასოციაციის წევრებისათვის ბეიჯების შემოღებას. საერთო კრების მიერ აღნიშნული წინადადების დამტკიცებამდე, აღმასრულებელი საბჭოს მიერ გაკეთდა რეკომენდაცია ადვოკატების მიერ სასამართლო პროცესებზე ბეიჯებში მოთავსებული ადვოკატის მოწმობების გამოყენების შესახებ.

ეთიკის კომისია აღნიშნავს, რომ „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის შესაბამისად, კლიენტის წარმომადგენლობა სასამართლოში წარმოადგენს საადვოკატო საქმიანობას. განსახილველ შემთხვევაში, ადვოკატი პირველი ინსტანციის სასამართლოში რწმუნებულების საფუძველზე წარმომადგენლობისას ახორციელებს საადვოკატო საქმიანობას. ადვოკატი პროფესიული საქმიანობისას ვალდებულია იმოქმედოს კანონისა და ეთიკის ნორმების შესაბამისად.

შეკითხვიდან ირკვევა, რომ კლიენტის ინტერესების წარმომადგენელმა არ შეატყობინა სასამართლოს, რომ ის არის ადვოკატი და შესაბამისად, არ წარუდგინა ადვოკატის მოწმობა. ეთიკის კომისია აღნიშნავს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოში ადვოკატის მიერ წარმომადგენლობის განხორციელებისას, სასამართლოში ადვოკატის მოწმობის წარუდგენლობა არ ათავისუფლებს ადვოკატს პროფესიული ვალდებულებებისგან. ადვოკატთა ასოციაციის წევრი სასამართლოს სამივე ინსტანციაში წარმომადგენლობის განხორციელებისას ახორციელებს საადვოკატო საქმიანობას და შესაბამისად, ადვოკატი პროფესიული საქმიანობისას ვალდებულია იმოქმედოს კანონისა და ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის ნორმების დაცვით.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში ადვოკატის მიერ მინდობილობის საფუძველზე წარმომადგენლობის განხორციელება წარმოადგენს საადვოკატო საქმიანობის განხორციელებას, მიუხედავად ადვოკატის მოწმობის სასამართლოში წარუდგენლობისა. საადვოკატო საქმიანობის განხორციელებისას ადვოკატმა უნდა იმოქმედოს კანონისა და ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის ნორმების შესაბამისად, მათ შორის დაიცვას ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-10 მუხლის მე-4 ნაწილი.

თუ ადვოკატი პირველი ინსტანციის სასამართლოში წარმომადგენლობის განხორციელებისას, სასამართლოს არ შეატყობინებს, რომ ის არის ადვოკატი და პირის ინტერესებს წარმოადგენს, როგორც „ქმედუნარიანი პირი“ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 94-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, ასეთ შემთხვევაში ეკისრება თუ არა ვალდებულება ადვოკატს დაიცვას ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-10 მუხლის მე-4 ნაწილი.

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-10 მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, „ადვოკატი არ უნდა დაუკავშირდეს მოწინააღმდეგე მხარეს საქმესთან დაკავშირებით ამ მხარის ადვოკატის გვერდის ავლით, თუ მისთვის ცნობილია, რომ ეს მხარე წარმოდგენილია ადვოკატით, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მხარის ადვოკატი დათანხმდება ასეთ კომუნიკაციაზე ან ობიექტურად შეუძლებელია ადვოკატთან დაკავშირება“.

იმ შემთხვევაში, თუ ადვოკატი დაუკავშირდება მოწინააღმდეგე მხარეს საქმესთან დაკავშირებით იმ წარმომადგენლის გვერდის ავლით რომელიც არ არის ადვოკატთა ასოციაციის წევრი, ადვოკატს არ დაეკისრება პასუხისმგებლობა დაიცვას ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-10 მუხლის მე-4 ნაწილი, რადგან აღნიშნული ნორმის დაცვის ვალდებულება არსებობს მაშინ, როდესაც მოწინააღმდეგე მხარის ინტერესებს იცავს არა „სხვა ქმედუნარიანი პირი“, არამედ ადვოკატი.

სასამართლოში კლიენტის წარმომადგენლობისას ადვოკატის მიერ მოწინააღმდეგე მხარესთან ამ მხარის წარმომადგენლის (რომელიც არ არის ადვოკატი) გვერდის ავლით დაკავშირებისას, ადვოკატი არ არღვევს ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-10 მუხლის მე-4 ნაწილს, რადგან აღნიშნული ნორმის დაცვის ვალდებულება არსებობს მაშინ, როდესაც მოწინააღმდეგე მხარის ინტერესებს იცავს არა „სხვა ქმედუნარიანი პირი“, არამედ ადვოკატი.